

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 5622

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **12632** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба, подадена от Българска народна банка, чрез адв. Г., за изменение на постановеното по делото решение № 4754 от 11.07.2022 г., в частта за разноските.

Иска се от съда да присъди в полза на ответника сторените разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като в случая следва да намери приложение настоящата редакция на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, която има незабавно действие, независимо от разпоредбата на § 6 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ (обн. ДВ, бр. 94/2019 г.). Въз основа на посочена съдебна практика, БНБ изразява становище, че приложение следва да намери и разпоредбата на чл. 10, ал. 2 ЗОДОВ.

Ищецът (в основното производство по делото) изразява становище за неоснователност на молбата с правно основание чл. 248 ГПК.

Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 4754 от 11.07.2022 г., постановено по настоящото адм. дело № 12632/2021 г., е отхвърлен иск, предявен от Й. Н. А., срещу Българска народна банка, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, за заплащане на обезщетение за причинени

имуществени вреди в размер на 121 266,69 лв., представляващи разлика между размера на вложенията на ищцата в К. АД и изплатеният ѝ гарантиран депозит..

С писмения отговор на исковата молба и в хода на устните състезания по делото ответната страна – БНБ, е направила искане за присъждане на разноските по делото, като е представила списък по чл. 80 ГПК. С постановеното по делото решение съдът е мотивирал извод за неговата неоснователност.

Според разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Исковата молба, по която е образувано настоящото производство, е подадена на 17.03.2016 г., поради което разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ не следва да намери приложение по отношение на сторените разноси от ответника. Доводите на БНБ за незабавно действие на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ не се споделят от настоящия състав с оглед наличието на изрична разпоредба, регламентираща приложението на ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.).

В чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в приложимата редакция, преди изменението с ДВ, бр. 94 от 2019 г.) се съдържа изрична регламентация на разноските в производствата по този закон, като е направено ясно разграничение на обхвата на задължението за заплащане на разноси от ищеца и от ответника. Наличието на изрична регламентация на отговорността за разноси в специалния закон изключва приложението на чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 3 ГПК. Съгласно чл. 10, ал. 2, предл. първо ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Според чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесена държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В този смисъл е и преобладаващата практика на Върховния административен съд – решение № 12664/13.12.2021 г., постановено по адм. д. № 9510/2017 г. по описа на ВАС, определение № 7827/20.06.2017 г. по дело № 5056/2016 г. по описа на ВАС, решение № 13822 от 15.12.2016 г. по адм. дело № 13610/2015 г. по описа на ВАС, решение № 9272 от 12.07.2017 г., постановено по адм. дело № 5584/2016 г. по описа на ВАС и др.

По гореизложените съображения молбата на БНБ за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба, подадена от Българска народна банка, чрез адв. Г., за допълване на решение № 4754 от 11.07.2022 г., постановено по адм. дело № 12632/2021 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в

14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: